

endda forudse, at vi også vil opleve det lige om lidt på ny.

Kl. 13:03

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:03

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg går ikke ud fra, at hr. Johs. Poulsen er helt uvidende om, hvordan det foregår ude i kommunerne. Man kunne godt få den fornemmelse, når man lytter til debatten her. Jeg vil bare spørge hr. Johs. Poulsen: Har man aldrig indgået – hvad skal vi kalde det – frivillige handler i den kommune, hvor man kommer fra? Jeg kan bare sige, at i Kolding Kommune foregår der mange handler, hvor borgeren henvender sig og siger: Jeg kunne godt tænke mig at sælge til kommunen. Er det det, hr. Johs. Poulsen påstår man ikke kan gøre fremover? Man kan ikke fremover sælge til en kommune, når en kommune ønsker at købe noget jord.

Så synes jeg bare, hr. Johs. Poulsen er lidt langt ude, for selvfølgelig kan det også foregå i fremtiden. Hvis en borger ønsker at sælge noget og en kommune ønsker at købe det, kan de to parter indgå en handel. Jeg kan ikke se det, og jeg vil gerne have bevis for det, hvis det står i loven, at det må man ikke fremover. Jeg har ikke fundet det. Jeg håber, at hr. Johs. Poulsen kan henvise til, hvor det står. Tak.

Kl. 13:04

Formanden:

Hr. Johs. Poulsen.

Kl. 13:04

Johs. Poulsen (RV):

Så fik vi jo det klokkeklare eksempel på, at man går op og påstår, at jeg skulle have sagt, at det ikke kan foregå i fremtiden, og så argumenterer man ud fra det. Det har jeg ikke på noget tidspunkt sagt. Tværtimod har jeg sagt, at selvfølgelig kan der handles frivilligt, men det, der er situationen i den virkelighedens verden, hr. Dohrmann tit slår sig op på at kende til i en særlig grad, er, at borgerne i en lang række tilfælde meget ofte, når der er en frivillig handel i gang, fremsætter ønske om at blive overtaget på ekspropriationslignende vilkår. Hvorfor gør de det? Det gør de af den simple grund, at skattelovgivningen giver dem nogle begunstigelser rent prismæssigt i den situation. Derfor har de det ønske.

Det, man siger fra flertallets side nu, er, at man i en tidlig planlægningsfase ikke vil lade den mulighed være et af redskaberne i værktøjs-

kassen i forbindelse med langsigtet planlægning. Det er jo dog interessant. Jeg tror nok, at hr. Jørn Dohrmann skal justere sin virkelighedsopfattelse en lille smule.

Kl. 13:06

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann for en kort bemærkning.

Kl. 13:06

Jørn Dohrmann (DF):

Nu tror jeg faktisk, at vi kommer ind til sagens kerne. Den er, at hr. Johs. Poulsen ligesom vil sige, at alle de her handler, vi skal indgå, skal være skattefrie. Alle de handler, kommunen skal indgå, skal være på skattefrie vilkår. Det er det, hr. Johs. Poulsen lægger op til. Derimod skal den, der sælger jord til den almindelige virksomhed, der skal konkurrere med kommunen, betale fuld skat.

Så må man bare spørge: Er det virkelig den rigtige måde at bruge det her skattefrie instrument ekspropriation på i fremtiden? Er det virkelig i borgernes interesser, at man har en skævvridning i forholdet mellem kommunerne og det private. Jeg tror nok, at det gælder om at få de her skævheder rettet op. Så jeg må bare sige til hr. Johs. Poulsen, at jeg ikke deler den opfattelse, at man nu bare skal køre videre og sige til kommunen: Det kan I selv styre. Det tror jeg ikke på, og jeg håber, at hr. Johs. Poulsen også bliver klogere på det her område.

Kl. 13:07

Formanden:

Hr. Johs. Poulsen.

Kl. 13:07

Johs. Poulsen (RV):

Når hr. Jørn Dohrmann nu gør det til en trossag, begynder det selvfølgelig at blive sværere at debattere, for nu er han derhenne i sin argumentation, at han siger: Det tror jeg ikke på. Sagen er jo den, at det, der sker nu, er, at man fortsat kan ekspropriere til nøjagtig de samme formål som hidtil, men nu meget sent i fasen. Det er jo det, der vil komme til at ske. Forskellen er jo lige nøjagtig, som vi har sagt hele tiden, at nu kommer det så i den meget sene fase. Lige nøjagtig de borgere, som gerne vil have, at man overtages tidligere, for at man kan komme videre med sit liv og måske etablere sig et andet sted end der, hvor man alligevel om nogle år må se i øjnene at her skal det anvendes til et eller andet andet, kan så komme ud på fornuftige vilkår. Det er det, der nu forhindres.

Det er jo meget interessant, at dem, der i den her debat slår sig op som en slags borgernes be-